

**CLXXV**  
**(Ne sajnálj)**

Ne sajnálj engem. Hány sok óceánban fürödtem  
véghetlen, negyvenéves vándorlásom alatt!  
A Korál-tenger zöldes és feszes volt körültem,  
bokámnál százsám szálltak a szivárvány halak.

Callaónál alkonykor vérveres lett a tenger;  
Máltán hegyes sziklák közt fürödtem meztelen;  
Friscóban tarkóm s csípóm ívelt hidján hevertem  
a homokon s a víz lágy volt mint a szerelem.

Foweyban a hab elszürkült és vad viharok vertek,  
de Tarawa atollján volt a világ a legszebb.  
A pálmalomb közt szellő. A vizen semmi mozgás,

csupán a hold ezüstje. Elfeküdtem pihenni  
gépágyúk közt a parton. Négyárbocos vitorlás  
libegett a lagúnán. Én láttam csak, más senki.

*Budapest, 1994*

Fabó Kinga

---

**HÖLGYSZONETEK**

Jött valaki.  
Olyan nőféle volt.  
Húsa nem tűrt hasonlatot.  
Hozott nekem egy mondatot.

Én nem beszélek össze.  
Én nem beszélek vissza.  
Ő viszont magáról beszél.  
Vagy magáról hallgat.

Szavad sincs már.  
Kattan a zár.  
Magadat okold.  
Hallgatag fogoly.  
Hiszen csak a zárka  
zár ki  
bárkit.

Nőstény macskák kemény  
hideg szonettekbe zárva:  
egyformán puha állatok.  
Egyformára kalapálva.

Nincs mélységük:  
gyűlölhettek.  
Itt. Most. Mindannyian.  
Hagyták, hogy rám essen a fény.  
Hogy ne maradjak abba.

Nem voltam léha csak néha.  
Nem voltam festett csak feslett.  
Ha meghalok: meghalok.  
Ha nem: nem.

Nádas Péter

---

## PINA BAUSCH, A TESTEK FILOZÓFUSA

A FRITZ 1974. januári és az EGY SZOMORÚJÁTÉK 1994. februári bemutatója között húsz év telt el.

Pina Bausch e húsz év alatt közel harminc, egész estét betöltő művet mutatott be a wuppertali Táncszínház együttesével, s ezt követően aztán a világ számtalan nagyvárosában, vendégjátékokon. Az együttes évente átlagosan hetven előadást tart, ebből harmincat a városban, mely otthont ad neki, és költségvetését részben városi, részben tartományi eszközökből biztosítja, negyvenet pedig vendégjátékokon, melyek bevétele teljes egészében a várost illeti. A Táncszínház még csak nem is egy épület. Önálló telefonszámuk nincs. Van egy próbatermük, s a wuppertali Operában, illetve a Schauspielhausban lépnek föl.

A tavalyi évad végén, májusban és júniusban Pina Bausch együttese tizenegy művet mutatott be az elmúlt húsz év munkáiból. Ezen a retrospektíven öt előadásukat láthattam. Két egymást követő estén a KÉKSZAKÁLL-t, majd néhány nap múltán a TWO CIGARETTES IN THE DARK, a SZEGFŰK és a PALERMO, PALERMO című műveket. Az előadásokról jegyzeteket készítettem. Mivel azonban nem egyszerűen színházról van szó, hanem táncszínházról, s minden bizonytalanság mellett a korszak legjelentősebb táncművészeiről, talán nincsen olyan szöveg, mely kellőképpen szerény lehetne, vagy legalábbis ne tolakodna sután a tánc elé. Valójában az a leghelyesebb, ha mindenki szépen elmegy, és maga alkot képet arról, hogy mi történik a színpadon. Nem is jönnek elő még ezekkel a rögtönzött jegyzetekkel sem, ha nem tudnám, hogy az idei évadban a budapesti közönségnek alkalma lesz megnézni Pina Bausch együttesét. A wuppertali